

[Frits Clausen.]

tryk for velformede Bestræbelser hen imod et socialdemokratisk-marxistisk Maal med Ødelæggelse af den personlige Dygtighed, et Formaal, som vi ikke kan være med til at fremme. Hvor typisk dette er, kan man se af følgende lille Eksempel:

En ung Mand starter en Virksomhed i 1934 og tjener da 5 000 Kr.; han forøger saa sin Virksomhed og tjener i 1935 10 000 Kr., 1936 15 000 Kr., 1937 20 000 Kr., 1938 25 000 Kr. og i 1939 30 000 Kr. — alt sammen ved personlig Indsats. En andens Forretning gaar ganske af sig selv, han tjener 30 000 i 1934, men forøger ikke sin Indtægt, staar altsaa i 1939 med samme Indtægt som den første. De skal begge to betale et bestemt Skattebeløb, men den dygtige, der har forøget sin Omsætning, han skal desforuden betale 1 100 Kr. ekstra — det vil sige, hvis han faar sin Merindtægt ved Arbejde; hvis han faar den ved Spil og Spekulation, saa fritages han for denne Ekstraskat.

Desuden indeholder Forslaget to nye Skatteklider. For det første Skat paa Udbytte af Aktier og Andele. Jeg ved ikke, om jeg maa være saa formastelig at tro, at den højtærede Finansminister har faaet Ideen til denne Skat fra det Forslag, som jeg for nylig forelagde i dette høje Ting (Munterhed) — ja, det kommer af, at jeg ikke kan anerkende den højtærede Finansministers Indfald som originalt —, nemlig vedrørende Fordeling af Aktieudbyttet mellem kontante Beløb og Fonds. Men skulde det være Tilfældet, saa har den højtærede Finansminister anvendt en god Idé paa en særdeles slet Maade. I denne Forbindelse vil jeg gerne udtale min Beklagelse over, at mit Forslag endnu ikke er kommet til Behandling i dette høje Ting, da dette Forslag i sit Princip rammer Spekulationen i Aktieselskaberne ved at føre deres Udbytter i Form af urimelig Spekulationsgevinst ind i det produktive Liv. Dermed bidrager vort Forslag til Afskaffelse af Arbejdsløsheden, medens den højtærede Finansministers Forslag, som ogsaa tidligere Forslag har gjort det, kun gaar ud paa at sikre Staten en Bid af Spekulationsgevinsten ved at plyndre den Del af Borgerne, der kan holde Erhvervslivet i Drift, og derved modarbejder den højtærede Finansministers Forslag Afskaffelsen af Arbejdsløsheden og fremmer Arbejdsløsheden.

Den anden Nyhed, den højtærede Finansminister bringer, ja, det er jo i Virkeligheden heller ikke nogen original Idé,

denne Skat paa Brugsforeninger, Produktions- og Salgsforeninger — et Emne, som dette høje Tings Medlemmer jo har drøftet i Aarevis. Naar den højtærede Finansminister nu er naaet frem til at fremsætte et konkret, men daarligt Forslag herom, kan jeg heller ikke her tilbageholde den Bemærkning, at jeg synes, dette er formasteligt, naar jeg i forrige Samling havde stillet et Forslag, der løste dette Problem rationelt, nemlig et Forslag om simpelt hen at ophæve disse Foreninger, hvis eneste Formaal jo er at udslette og ødelægge den mindre, selvstændige handlende og at tjene de koncentrerede kapitalstærke Sammenslutninger, det vil sige yderligere at fremme Monopol- og Trustdannelser. Maa jeg i denne Forbindelse spørge den høje Regering — hvis eneste Repræsentant her er den højtærede Finansminister — og Repræsentanter for Regeringspartierne, om de har glemt, at de i sin Tid fik Magten ved at love Befolkningen at bekæmpe Truste og Monopoler og afskaffe alle Privilegier. Det har Regeringen aabenbart glemt, thi Forslaget viser jo tydeligt, at man søger at slippe uden om en Beskatning af nævnte Foreninger ved at gøre Satserne for denne Beskatning saa smaa, at de i Virkeligheden ikke er andet end Kulisser om en daarlig Farceforestilling. Jeg vilde foreslaa den højtærede Finansminister, at det af mig fremsatte Forslag vedrørende Brugsforeninger kommer til Behandling og vedtages her i Salen, inden vi gaar videre i Drøftelsen af hans Forslag til saakaldt Beskatning af Brugsforeningerne.

Maa jeg saa benytte Lejligheden til at udtale min Beklagelse over den Form, som baade dette Lovforslag og det næste og mange andre af Regeringens Lovforslag har faaet. Mener man virkelig, at Administrationen, for slet ikke at tale om den almindelige jævne Mand i Befolkningen, uden videre kan finde ud af en Lov som denne? Ingen Borger er jo i Stand til ved egen Hjælp at finde ud af denne Lov, saaledes at han kan konstatere, om de Skattebeløb, man afkræver ham, er rigtige. Bør en Lov ikke skrives saadan, at enhver jævn Borger kan sætte sig ind i den uden større Vanskeligheder? Det er i hvert Fald et Krav, vi Nationalsocialister ønsker at fremsætte, og vi lægger gerne de Lovforslag frem til Sammenligning, som vi har fremsat i dette høje Ting.

Saa er der endelig Finansministerens geniale Harmonika, hvis Opgave jo skulde være at samle de nuværende Ekstraskatter